

Nieuws en Actualiteiten

HELDINNE'S REIS

Op 23 maart gaf ik een presentatie over Heldenreis voor een zeer diverse groep vrouwen. Het was voor mij nieuw, mijn materiaal presenteren in deze vorm. En ik merkte dat het me goed deed. Tot nu toe heb ik Heldenreis alleen als workshop gegeven, en als cursus. In de workshops heb ik altijd het gevoel dat ik de uitleg afraffel. Want in een workshop moet gewerkt cq geschreven worden, dus jas ik snel de etappes erdoorheen, noem wat draken, vraag of er nog vragen zijn, hoop van niet, en dan beginnen we.

Het werkt wel, want al schrijvend kom je er ook achter hoe het werkt, en helemaal als je de verhalen van anderen hoort, en we er met elkaar over praten of dit een goed verhaal wordt.

In de cursus hoorde ik vaak: het is zovéél! Een euvel waar mijn innerlijke schooljuffrouw aan lijdt: al het moois dat ik over de materie

heb ontdekt wil ik delen, en daarbij vergeet ik dan dat het voor anderen allemaal nieuw is.

Maar in een presentatie kon ik alles kwijt, en het was een mooie ervaring om te merken dat het ook echt aankwam, nu ik het rustiger vertelde. Er ontstond ook discussie, er waren andere invalshoeken die mij weer aan het denken zetten, ik voelde me verrijkt achteraf. En nog meer gemotiveerd om het cursusmateriaal te maken, een heidense klus die minstens zoveel tijd vraagt als het schrijven van een boek. Maar ik ben bezig, en het komt eraan. Als het goed is kan ik met moederdag – alle vrouwen moeders, of ze nu biologische kinderen hebben of niet – een mooie aanbieding op de site zetten.

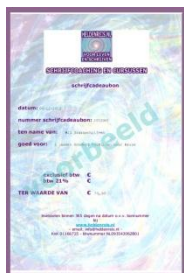
Meteen een mooie stok achter de deur voor mezelf.

Ik raad ook alle oud-cursisten en oud-workshopdeelnemers aan om de site in de gaten te houden: er is het een en ander veranderd. We hebben [Nieuwe Draken!](#)

SCHRIJFCADEAUBON

- Bestel één les, een schrijfcoachsessie, of een hele cursus voor je dierbare die al jaren roept: ooit ga ik een boek schrijven.

- Je krijgt de schrijfcadeaubon per e-mail toegestuurd, maar ik wil hem ook voor je uitprinten en toesturen aan de ontvanger.

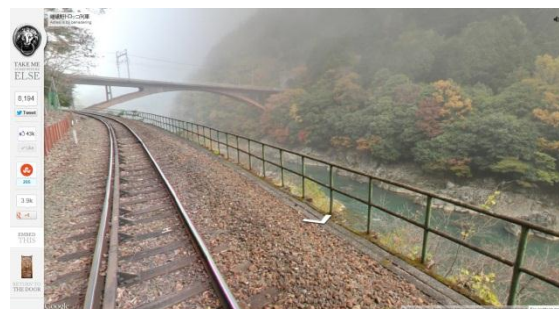

SCHRIJFIDEE

Via Facebook of twitter kreeg ik van iemand een link naar een [schitterende website](#). Iemand noemde het virtuele teleportatie.

Via een geheime deur kun je naar een verbijsterend aantal geheimzinnige plekken op aarde. Naar de Grand Canyon of de Zuidpool, naar het Grote Barrièrerif of een onderaardse grot. Maar ook naar een pub, een snoepwinkeltje, een restaurant, een kerkje in Alaska, noem maar op.

Schrijvers! Noem maar op! Schrijf wat je ziet en wat je erbij denkt en voelt. Reis-schrijveren, noem ik het maar. Uniek.

KUNSTENAARSAFSPRAAK

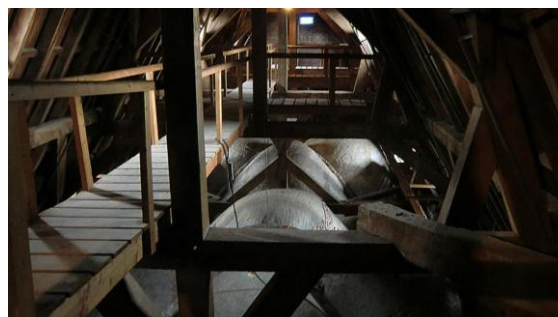
Het stond in de Gezinsbode: op bloemetjesdag was er in de A-kerk gelegenheid om bovenop de gewelven te kijken. In een grijs verleden had ik dat bij de Martinikerk al eens gedaan – voor een scriptie – en vond het zo magisch. Dat die hemelhoge beschilderde gewelven die je vanaf de grond ziet, aan de bovenkant op prehistorische fossielen in een grot lijken. Vreemd sensuele bolle bergen in het schemerduister onder de eeuwenoude balken van het dak.

Ik leerde twee nieuwe dingen. Een oude kerk staat altijd georiënteerd wist ik, maar dat de precieze richting werd vastgesteld aan de hand van de zonsopkomst op de dag van de patroonheilige, dat wist ik niet. En dat veel

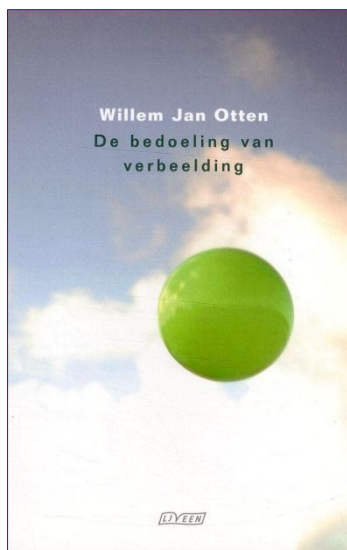
kerken een "hemelgat" hebben, op de kruising van een der gewelven, wist ik ook niet. Een groot rond gat afgesloten met een luik. Op Hemelvaartsdag werd daar ter instructie een Christusbeeld door omhoog getakeld. In de A-kerk staat op dat gewelf een schildering van een ten hemel varende: voetjes en een rokzoom die verdwijnen in een wolk van wolken.

Diep gelukkig werd ik ervan. In een groep van meest Duitse toeristen, met een bouwvakkershelm op, was ik domweg gelukkig.

En ik weet hoe het kwam, en ik weet ook dat ik me weer véél "serieuzer" aan m'n Artist's Date moet houden. Want dat is toch de beste manier om de bron te vullen!

SCHRIJFBOEK

De Slegte in Groningen was altijd een Artist's Date op zich. Veel trappetjes en gangetjes en rondsluipmogelijkheden vol hoop op iets moois. Dus ik vind het erg jammer dat hij gefuseerd is met Selexyz, en nu teruggebracht tot een verdieping met keurige kasten.

In het oude pand van de Slegte is nu nog een boekenoutlet waar de typerende langharige jongeman relaxt achter de kassa zit te lezen. Daar scoorde ik De Bedoeling van Verbeel-

ding, van Willem Jan Otten. Een schrijverszomerdagboek (juni-sept 2002) waaruit ik de ene na de andere zin onderstreep en overschrijf in mijn dagboek.

Hij doet verslag van het lezen van een voor hem nieuwe dichter (Milosz). Hij leest de gedichten van nieuw naar oud, precies zoals hij zelf het liefst gelezen wil worden.

Bijzonder, vond ik dat. Als ik een nieuwe schrijver ontdek, begin ik juist bij het eerste boek! Het deed me denken aan die schitterende film *Betrayal*, waar van achter naar voor de lagen van het verraad worden afgepeld.

Over Simonon zegt hij: "Altijd maar weer een moord voorstelbaar denken en toch niet bezwijken onder het besef van moorddadigheid." Zegt dat niet precies wat fictie schrijven is, en doet?

Otten schrijft over wat hij leest en denkt en schrijft, en zijn proza is als altijd ontzaglijk mooi. Een 'schrijfboek' dat geen 'how-to'boek is maar een schaalpje aan het denken zettende schrijfbonbons.

De heerlijkste vond ik wel deze: Wie ben je als je je reputatie niet over hebt voor wat je wil schrijven?

Blijf schrijven!
Hella Kuipers